

Decizia nr. 230 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată cu adresa nr.X de către Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **CMI X**, cu sediul în X, , împotriva **DECIZIEI DE IMPUNERE privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.X** emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, care vizează suma de **X lei reprezentând:**

- **Xlei - impozit pe venit stabilit suplimentar ani X**
- **Xlei - majorări de întârziere aferente**

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205 și art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, CMI X din X, solicită anularea deciziei de impunere, susținând următoarele în legatură cu cheltuielile nedeductibile stabilite de inspecția fiscală:

În urma inspecției fiscale a reieșit faptul că, din valoarea cheltuielilor înregistrate în anul X, suma de X lei reprezentând cheltuieli aferente achiziției de către cabinet în luna X a unui imobil, sunt cheltuieli nedeductibile fiscal.

Scopul acestei achiziții îl reprezintă crearea unui spațiu pentru depozitarea materialelor sanitare, a evidențelor contabile, a arhivei cabinetului, precum și intenția de a schimba sediul cabinetului la această adresă.

În conformitate cu prevederile art.48 alin.4 al Titlului III din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, textul de lege conditionează caracterul deductibil al unei cheltuieli de obligativitatea ca aceasta să fie efectuată în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, și nu cum în mod eronat au reținut organele de control prevederea legală și anume, ca imobilul nu este folosit în scopul realizării de venituri.

Activitatea desfășurată în scopul realizării de venituri este cea de servicii medicale de stomatologie, iar în cadrul acesteia pot să aibă loc alte activități adiacente care asigură buna desfășurare a celei principale.

La pct.36 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se definește că, prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătura cu obiectul de activitate autorizat.

Or, în intenția de a muta sediul cabinetului medical în acest imobil și de a separa activitatea strict medicală de partea administrativă a afacerii, contestatoarea consideră că se încadrează în această prevedere legală.

Concluzionând, contestatoarea susține faptul că, întrucât, proprietar al imobilului este cabinetul medical, în calitate sa de entitate ce desfășoară activitate independentă, se poate deduce cheltuielile privind amortizarea mijlocului fix, dobânzile aferente creditelor bancare, precum și cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, au constatat următoarele:

Cu privire la modul de calculare, constituire, înregistrare și declarare a impozitului pe venit - perioada verificată: X

La nivelul anilor X, în urma inspecției fiscale, în conformitate cu art.48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-au constatat cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă de X lei, reprezentând dobânzi credit bancar acordat pentru achiziționare imobil, comisioane gestiune, taxe notariale și cadastrale și amortizare imobil.

În urma verificării s-a constatat că imobilul achiziționat este situat în X, la această adresă fiind domiciliul persoanei fizice X, potrivit copiei după cartea de identitate a acesteia.

În conformitate cu art.31 alin.1, lit.b din O.G. nr. 92/2003 R, prin domiciliul fiscal se înțelege: *“pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală”*.

În consecință acest imobil nu este utilizat în scopul desfășurării activității, respectiv CMI X are domiciliu fiscal în X, așa cum rezultă din copia Certificatului de înregistrare fiscală seria X nr.X eliberat de Ministerul finanțelor publice, precum și copia Certificatului de înregistrare cu nrX eliberat de Direcția de sănătate publică a județului Hunedoara, unde se plătește chirie.

La data controlului, reprezentantul Cabinetului medical individual X, nu a prezentat organului de control alte documente suplimentare, din care să rezulte necesitatea achiziționării acestui imobil pe CMI și utilizarea acestuia în scopul realizării de venituri.

Astfel au fost încălcate prevederile art.48 alin.4 lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt: a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;”

Consecința fiscală constă în diminuarea pierderii declarate la nivelul anului X, respectiv suma de X lei și stabilirea unui impozit pe venit suplimentar aferente anilor X, în sumă de Xlei.

Aferent impozitului pe venit stabilit suplimentar, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de Xlei.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea măsurii dispusă de organele de inspecție fiscală de a încadra suma de X lei ca și cheltuială nedeductibilă fiscal, în condițiile în care petenta a efectuat cheltuieli cu achiziția unui imobil proprietatea cabinetului medical, cheltuieli reprezentând dobânzi credit bancar, comisioane gestiune, taxe notariale și cadastrale, amortizare imobil, deduse în anul X și anul X

In fapt, Cabinet Medical individual X din X, în baza Contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.X, a achiziționat

imobilul situat în minicipiul X, b-dul X, județul Hunedoara și **a dedus contravaloarea cheltuielilor efectuate cu dobânzi și comisioane gestiune credit bancar, taxe notariale și cadastrale, amortizare imobil.**

Potrivit clauzei din Contractul de vânzare-cumpărare **“Prețul acestei vânzări este suma de XRON, sumă care va fi achitată până la data de X din creditul acordat Cabinetului Medical Individual Dr. X, de către Banca X și va fi virată în contul deschis pe numele vânzătorului, la Banca X...”**

Astfel, la data de X, a intervenit Contractul de Credit nr. X, încheiat între Banca X SA, Sucursala X și **Imprumutat Cabinet Medical Individual Stomatologic Dr.X X**, cu sediul în X, ... și **Garant X X**, domiciliată în X județul Hunedoara...

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru aceste cheltuieli, întrucât imobilul achiziționat nu este utilizat în scopul desfășurării activității, arătând faptul că, CMI Dr.X, are domiciliul fiscal în X, și unde de altfel, cabinetul medical plătește chirie.

De asemenea, organele de inspecție fiscală arată faptul că, reprezentantul cabinetului medical, nu a prezentat organului de control alte documente suplimentare, din care să rezulte necesitatea achiziționării acestui imobil și utilizarea acestuia în scopul realizării de venituri.

Prin contestația formulată, contestatorul invocă în esență faptul că *“scopul acestei achiziții îl reprezintă crearea unui spațiu pentru depozitarea materialelor sanitare, a evidențelor contabile, a arhivei cabinetului, precum și intenția de a schimba sediul cabinetului la această adresă”*.

In drept, speței îi sunt aplicabile prevederile din Legea nr.571/22.12.2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde referitor la regulile generale de stabilire a venitului net anual, se stipulează:

Art.48 *“Reguli generale de stabilire a venitului net din activități independente determinat pe baza contabilității în partidă simplă*

[...] (4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;[...]”.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

... i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociațiilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente...”

Din conținutul dispozițiilor legale citate mai sus, se reține intenția expresă a legiuitorului de a condiționa deductibilitatea cheltuielilor înregistrate în contabilitate, de justificarea acestora cu documente și de utilizarea acestora în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului.

Astfel, în condițiile în care contestatorul nu aduce argumente care să fie justificate cu documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o altă situație față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, soluționarea contestației se face în limitele sesizării și în raport de dovezile pe care se întemeiază contestația.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că, contribuabilul nu a justificat în timpul controlului cu niciun document (contracte încheiate sau orice alte documente corespunzătoare) necesitatea achiziționării imobilului și modul de derulare a operațiunilor prin specificul activităților desfășurate care fac obiectul prezentei analize, fiind încălcate în acest fel prevederile legale citate mai sus.

Așa fiind, se reține că organul de soluționare a contestației nu poate stabili, în baza documentelor existente la dosarul cauzei, utilitatea achiziționării imobilului în cauză, respectiv dacă acest imobil a fost achiziționat în scopul realizării activității independente, motiv pentru care constată că, cabinetul medical nu are dreptul de deducere pentru cheltuielile aferente achiziției imobilului.

Speței supuse analizei îi sunt aplicabile și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

Art.206 “Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

...c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;...

**Art.213 “Soluționarea contestației
... (4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei ...”**

Norme metodologice:

182.1. “În temeiul art.182 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, **contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante**, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

In conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

Art.213 “Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților**, de dispozițiile legale invocate de acestea **și de documentele existente la dosarul cauzei**. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

Astfel, în condițiile în care contestatorul nu aduce argumente care să fie justificate cu documente prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o altă situație față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, soluționarea contestației se face în limitele sesizării și în raport de dovezile pe care se întemeiază contestația.

Având în vedere cele invocate, **organul de inspecție fiscală, în mod legal a respins** la deducere cheltuielile în sumă de X lei reprezentând **contravaloarea dobânzi credit bancar, comisioane gestiune, taxe notariale și cadastrale, amortizare imobil**, drept pentru care **se reține în soluționarea contestației, neacceptarea de către organele de inspecție fiscală a cheltuielilor**, astfel încât contestația formulată de **Cabinet Medical Individual X din X**, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

In ceea ce privește majorările de întârziere în sumă X lei aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar în sumă de X lei, se reține că, contribuabilul nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate

majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

În consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

Având în vedere cele arătate și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației formulată de Cabinet Medical Individual X din X împotriva DECIZIEI DE IMPUNERE privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr.X emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, care vizează suma de X lei reprezentând:

- Xlei - impozit pe venit stabilit suplimentar X**
- Xlei - majorări de întârziere aferente.**

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv